

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22885

гр. София, 08.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 08.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **7762** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Ръководител на Управляващия орган /РУО/ на Оперативна програма /ОП/ „Околна среда 2014-2020 г.“ в Министерството на околната среда /МОСВ/ и Главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма Околна среда“ срещу Уведомление от 12.07.2024г. на Директор на Дирекция „Национален фонд“ в Министерство на финансите за размера на разходите, включени в заявления за междинно плащане № 8 към ЕК по Оперативна програма „Околна среда 2014– 2020г.“ за счетоводен период 01.07.2023г.- 30.06.2024г. в частта, в която от Заявление за междинно плащане към ЕК са изключени разходи в размер на 86 686,20 лв. по проект № BG16M1OP002-1.006-0002, ИП 20, Договор № 18ДГ769/27.08.2018г. с изпълнител „Драгиев и КО“ ООД.

В жалбата се релевират доводи, че правният интерес на РУО на ОПОС 2014-2020г. по чл.147, ал.1 от АПК от обжалване на обективизираното волеизявление, притежаващо всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 или ал.4 от АПК произтича от качеството му на адресат на последния. С обективизираното волеизявление неблагоприятно е засегната правната сфера на жалбоподателя, същото е изразено с отрицателно действие /отказ/ на административен орган с вменени функции и компетентности по сертификация на разходи, заявени за възстановяване от страна на Управляващ орган по финансираща програма средства от ЕСИФ. Развити са подробни съображения за нарушение на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което считат, че оспореното Уведомление се явява материално незаконосъобразно. Моли за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният отказ на Дирекция „Национален фонд“ към Министерство на финансите, обективизиран в уведомление от 12.07.2024 г., получено по електронната поща, като бъде върната преписката на Сертифициращия орган - Дирекция „Национален фонд“ със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, задължавайки последния да сертифицира

сумата в размер на 86 686,20 лв. /осемдесет и шест хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и двадесет стотинки/ по проект BG16M10P002-1.006-0002. ИП 20. договор № 18ДГ769/27.08.2018 г. с изпълнител „ДРАГИЕВ И КО" ООД. Претендира присъждане на разноски по делото-държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна и моли при определяне размера на разноските, да бъде взето предвид и решение на СЕС от 25.01.2024 г. по преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Софийски районен съд /България/ с акт от 4 юли 2022г. и решение на СЕС от 23.11.2017 г. но присъединени дела С-427/16 и С-428/16 г. Уточнява, че в случай че ответната страна претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, не обективира възражение за прекомерност.

Ответникът по жалбата в придружително писмо изразява становище за недопустимост на подадената жалба. Излага подробни аргументи в подкрепа на тезата си, че спорното уведомление и обективизираното чрез него волеизявление не представляват индивидуален административен акт доколкото наличието на годен за съдебен контрол административен акт е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, а в условия на евентуалност да бъде отхвърлена като неоснователна, необоснована и недоказана.

Спорът е относно характера на обжалваното Уведомление от 12.07.2024г. на Директор на Дирекция „Национален фонд“ в Министерство на финансите за размер на разходите, включени в заявления за междинно плащане № 8 към ЕК по оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020г.“ за счетоводен период 01.07.2023г. - 30.06.2024г., в частта, в която Заявление за междинно плащане към ЕК са изключени разходи в размер на 86686,20лв. по проект № BG16M10P002-1.006-0002, ИП 20, Договор № 18ДГ769/27.08.2018г. с изпълнител „Драгиев и КО“ ООД и съответно не са сертифицирани във връзка с депозиран от УО на ОПОС 2014-2020г. Междинен доклад по сертификация и декларация за допустимите разходи за счетоводната година с включени верифицирани разходи до 31.05. до 10.06.2024г.. Отговорът на този въпрос предопределя и допустимостта на оспорването.

Съдът намира жалбата на Ръководител на Управляващия орган /РУО/ на Оперативна програма /ОП/ „Околна среда 2014- 2020 г.“ в Министерството на околната среда /МОСВ/ и Главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма Околна среда“ за недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено по следните съображения:

На обжалване по реда на АПК подлежат индивидуалните административни актове, общите административни актове и подзаконовите административни актове, съответно посочени в чл. 21, ал. 1-4, чл. 65 и чл. 75 от АПК. За всяка една от тези категории актове е характерно, че съдържа властническо волеизявление, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси. Същевременно в чл. 21, ал. 5 от АПК е посочено изрично, че не са индивидуални административни актове волеизявленията, действията и бездействията, когато са част от производствата по издаване или изпълнение на индивидуални или общи административни актове или са част от производствата по издаване на нормативни актове.

Съгласно § 1, т.2 от АПК, "Организация" е юридическо лице или сдружение на юридически или физически лица, което е организационно обособено въз основа на

закон. Видно от легална дефиниция, е необходимо да има отделни граждани или организации, към които е адресиран акта. Тоест индивидуалният административен акт по АПК има „външна насоченост“. Също така с ИАА следва да се създават права или задължения или да се засягат права, свободи или законни интереси на тези граждани или организации. Кодексът изрично изисква засягането да е непосредствено. Използването на „непосредствено“ създава още по- силно изразено изискване и яснота за неопосреденост на въздействието на ИАА и изключва намесата на междинни условия, включително действия или други на правните субекти или въздействие чрез допълнително настъпили юридически факти.

Неправилно РУО на ОП Околна среда 2014- 2020 г. и главен директор на ГД „Оперативна програма околна среда“ в Министерството на околната среда и водите счита, че уведомителното писмо до него на Директора на Дирекция „Национален фонд“ в Министерството на финансите има характер на индивидуален административен акт. С жалбата, РУО на ОПОС посочва, че уведомителното писмо на сертифициращия орган /Дирекция „Национален фонд“ в Министерството на финансите/ е: „ ИАА по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК“, понеже „засяга пряко правната сфера на УО на ОПС 2014- 2020“. След това РУО твърди, че в резултат на това уведомително писмо, той ще следва да упражни правомощията си по ЗУСЕФСУ и да наложи финансова корекция. Освен, че в процесния акт подобни указания към РУО не се съдържат, е видно че уведомлението не е с адресати отделни граждани или организации и не засяга непосредствено права и интереси на такива. Негов адресат е РУО на ОПОС.

На следващо място, правилни са доводите на ответната страна, че управляващите органи по оперативните програми и сертифициращият орган са част от една системата за управление и контрол и взаимоотношенията между тези органи се осъществяват на хоризонтално равнище чрез координация и комуникация, като цялостната организация, координация и контрол на системата за управление на средствата от ЕСИФ се осъществява от заместник министър-председателя по чл. 5, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация (Постановление № 70 на МС от 14.04.2010 г.). Всеки орган в тази система изпълнява специфични функции във връзка с управлението на средствата от ЕСИФ и получаване на ресурса от Европейската комисия (ЕК). Предвид посоченото в отношенията между отделните участници в процеса не е налице субординация. Те са част от един процес, който се развива в нормативно определена последователност: верификация, сертификация, одит /Определение №11931/04.11.2024 г. по адм.д. №10311/2024 г. по описа на ВАС/. В резултат на подадените заявления за плащане дирекция „Национален фонд“, като орган, отговорен за получаване на средствата по програмите, финансирани със средствата от ЕСИФ, получава средства от Европейската комисия. Разпределянето и разходването на тези средства се извършва чрез сметка за средства от Европейския съюз съгласно чл. 8, ал. 2 от Закона за публичните финанси (ЗПФ) и е част от бюджетните взаимоотношения в обхвата на същия закон. Съгласно Устройствения правилник на Министерството на финансите дирекция „Национален фонд“ има функции по администриране на получените средства, ведно с допълващо национално финансиране чрез сметката за средства от Европейския съюз на Националния фонд към министъра на финансите.

Съгласно чл. 63 от ЗПФ в случай на наложени финансови корекции, когато не подлежат на възстановяване от бенефициентите и източникът на изплатените

недопустими разходи са сметките за средствата от Европейския съюз, те се възстановяват в рамките на бюджетната година към тези сметки от бюджета на ПРБ, в чиято структура е органът за финансово управление на съответната програма/механизъм, доколкото със закон или с акт на Министерския съвет не е определено друго. Във връзка с посочената разпоредба следва, че ЗПФ установява правила и компенсаторни механизми в рамките на системата на публичните финанси, компенсаторен механизъм е регламентиран в чл. 110 от ЗПФ. Принципно правило за покриване на такива разходи е планирането и заявяването им от ПРБ в рамките на годишната бюджетна процедура. Тези нормативно установени правила в бюджетните отношения изключват наличието на правен интерес от обжалване при възникнал непредвиден разход по бюджета на ПРБ по смисъла на чл. 63 от ЗПФ. Освен това, както сочи ответната страна в придружителното писмо, изключеният от заявление за плащане към ЕК разход може да бъде отново включен в доклад по сертификация на управляващия орган.

Предвид правните характеристики на процесното уведомително писмо, същото не подлежи на оспорване пред административния съд, респективно жалбата следва да бъде оставена без разглеждане жалбата и производството по делото да бъде прекратено на основание чл.159, ал. 1, т. 1 от АПК.

Неоснователна е претенцията за разноски, направена със съпроводителното писмо за изпращане на преписката в съда. В настоящия казус ответникът не е ангажирал доказателства, че е ползвал услугите на юрисконсулт, респ. не представено пълномощно за производството по делото, поради което не му се дължи присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 143, ал. 3 от АПК.

Мотивиран така и на основание чл. 159, ал. 1, т. 1 от АПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Ръководител на Управляващия орган /РУО/ на Оперативна програма /ОП/ „Околна среда 2014- 2020 г.“ в Министерството на околната среда /МОСВ/ и Главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма Околна среда“ срещу Уведомление от 12.07.2024г. на Директор на Дирекция „Национален фонд“ в Министерство на финансите за размера на разходите, включени в заявления за междинно плащане № 8 към ЕК по Оперативна програма „Околна среда 2014– 2020г.“ за счетоводен период 01.07.2023г.- 30.06.2024г. в частта, в която от Заявление за междинно плащане към ЕК са изключени разходи в размер на 86 686,20 лв. по проект № BG16M1OP002-1.006-0002, ИП 20, Договор № 18ДГ769/27.08.2018г. с изпълнител „Драгиев и КО“ ООД.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 8596/24 г. по описа на Административен съд– София град, III отделение, 73 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7- дневен срок от съобщаването пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ:

